

ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ: ೧೮೯೮ ಇಸವಿಯ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಯಂತಿ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೧೦೦ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಗಳನ್ನು ತಂದಿಡುವಂತೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ ಶರತ್‌ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ, “ನೋಡು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಸರಿ. ಅವರಿಗೆ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಲು ಇಂದಿನ ದಿನವೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀನು ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶಮಾಡು. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕ್ರಮೇಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆ ದಿನ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ, ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದರು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದು ಹಿಂದೂಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧಕಾರ್ಯ. ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಡಿಕೊಂಡು ಮೂಗು ಮುರಿದದ್ದೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಗಮನ ಕೊಡುವವರಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ತಾವು ಯಾವ ನೂತನ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದರೋ, ಅದನ್ನು ಧೀರತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಭಗವನ್ನಾಮ: ಸಾಮೂಹಿಕ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಧಾರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮರದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಸ್ವಾಮೀಜಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನದಣಿಯ ಶಿವನ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭೈರವನೇ ಅವತರಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರದವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆನಂತರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು, ಮುಕ್ತ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ‘ಕೂಜಂತಂ ರಾಮ ರಾಮೇತಿ’ ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಮಧುರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ‘ರಾಮ ರಾಮ ಶ್ರೀ ರಾಮ ರಾಮ’ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಿಕೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಅಕ್ಷರಕ್ಷರದಲ್ಲಿಯೂ ಅಮೃತವು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರ್ಧ ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಂಬೂರಿಯ ಸ್ವರ ಶ್ರುತಿಗೊಡುತ್ತಿದೆ. ‘ರಾಮ ರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮ ರಾಮ’ ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಬಾಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮನಾಮಮೃತ ಪಾನ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮತ್ತರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ‘ಇದೇನು, ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಇವತ್ತು ಶಿವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತರಾಗಿ ರಾಮ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ?’ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರು. ರಾಮನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಆನಂದಪ್ರಮತ್ತತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ‘ಸೀತಾಪತಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ರಘುರಾಯೀ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗಾನ ಮಾಡಿದರು. ಆನಂತರ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರಿಗೆ ಹಾಡಲು ಹೇಳಿ ತಾವೇ ಮೃದಂಗ ನುಡಿಸಿದರು.

ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ: “ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಚೈತನ್ಯದೇವನೂ

ಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನೇ ಬೋಧಿಸಿದ್ದು. ಮೃದಂಗ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ಕುಣಿಯುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಶಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದ.

ಸ್ವಾಮೀಜಿ: “ಅದು ಸರಿ, ಆದರೆ ಕೀರ್ತನೆ ಎಂದರೆ ಬರೀ ಕುಣಿತವೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಡ. ನಿನಗಿಷ್ಟ ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆ ಹಾಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಭಾವೋದ್ರೇಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಕುಣಿತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವಂಥದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದರ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಪಾಯದಿಂದಲೂ ನೀವು ಪಾರಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರುವುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾದೊಡನೆ ಭಾವನೆಗಳು ಅಷ್ಟೇ ರಭಸವಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು. ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿವೇಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಾಮ ಮೊದಲಾದ ಕೀಳು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಶರಾಗುವವು.”

ನಾಮ ಜಪ: “ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಜಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ ನಾಮ ಅನಂತವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಭಗವಂತನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು.”

ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ: “ಶಕ್ತಿಗಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ. ಬರಿಯ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಅಸ್ತ್ರ ಶಕ್ತಿಯ ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೂ ನಂಬುವರು. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲ ಬರಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಮೂಢನಂಬಿಕೆ.

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಔದಾರ್ಯ: ೧೮೯೮ರ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಚಿಕ್ಕಿತ್ತಿಗೆ ಬಲರಾಮ ಬಸು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ಪ್ರೇಮದ ಮೂರ್ತರೂಪವೇ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಜ್ಜನ ದುರ್ಜನ ರೆನ್ನದೆ ಸಕಲರೂ ಅವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಗತ್ತಿನ ದುಃಖ ಅವರದೇಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದ, “ನೀವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನರಿಯದೆ, ಅವರ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆ ಹರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರು ನಿಮ್ಮ ಆಶಿರ್ವಾದ ಪಡೆದೂ, ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಚಾಳಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಆಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಭಾವಾವಿಷ್ಟರಾಗಿ ನುಡಿದರು, “ಮಗು, ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳುವೆಯಾ? ನಾನು ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನ ಒಳಗಿರುವುದು, ಅವನ ಪೂರ್ವಜನ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ನಾನೇಕೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಬಲ್ಲೆಯಾ? ಪಾಪ, ಆ ಬಡಜೀವಿಗಳು ಮನಶ್ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಲೆದಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಅವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವರಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರುವವರು ಯಾರು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಭೇದ ಮಾಡಲಾರೆ.” ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಔದಾರ್ಯದ ಅಗಾಧತೆ ತಿಳಿದ ಶಿಷ್ಯರು ಬೆರಗಾದರು.

“ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನಾಮವೇ ಕಲಿಯುಗದ ಮಂತ್ರ”

(ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದರು ಕಂಡಂತೆ ನಾಮಮಹಿಮೆ)

ಸ್ವಾಮಿ ಸೌಖ್ಯಾನಂದ

ಭಗವಂತನ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಹೊಗಳಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧುಸಂತರು, ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಸಹ ಭಗವಂತನ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಎಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು. ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ದೀನರ ದೈನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆಯಬಲ್ಲದು. ದುಃಖಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ನೀಗಬಲ್ಲದು. ಶಕ್ತಿಹೀನರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಬಲ್ಲದು. ಅದು ಕಾಮಧೇನು, ಅದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹಸ್ರ ನಾಮಗಳ ಫಲಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಎರಡು ಅಕ್ಷರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪುರಂದರಸರದಾಸರು, ‘ರಾಮ ಎಂಬುವ ಎರಡು ಅಕ್ಷರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪಾಮರರು ತಾವೇನು ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ’ ಎಂದರು. ಭಗವಂತನ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ, ‘ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಹರಿನಾಮವ ನೆನೆದರೆ ಕುಲಕೋಟಿಗಳು ಉದ್ಧರಿಸುವವೋ ರಂಗ’ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸಹ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಗತಪ್ರಾಣವಾದ್ದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯ ಹಿಂದಿನ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಠೋರ ವಾದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಾರನು. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೂ ಸಹ. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯೇ ಸರಳ, ಸುಲಭವಾದ ಸಾಧನೆ. ಅದು ಜೀವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದಾಸರಿಗೆ, ಭಗವಂತನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸ, ಅದೆಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆ! ಅವರು “ನೀನ್ಯಾಕೋ ರಂಗ, ನಿನ್ನ ಹಂಗ್ಯಾಕೋ ರಂಗ, ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಬಲವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೋ” ಎಂದು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಭಕ್ತರಿಗೆ ರಾಮ ನಾಮವೇ ತಾರಕ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ
ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬರಾದ ಸ್ವಾಮಿ
ಶಿವಾನಂದರು ತಮ್ಮ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಔನ್ನತ್ಯದಿಂದಾಗಿ
ಅನೇಕಾನೇಕ ಮಂದಿ
ಸಾಧಕರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಬೆಳಕು ನೀಡಿದವರು. ಅವರು
ಜಪಸಾಧನೆ, ನಾಮಜಪ ಈ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ತಮ್ಮ
ಶಿಷ್ಯಂದಿರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತರಿಗೆ
ನೀಡಿರುವ ನೀಡಿರುವ ಉಪದೇಶ,
ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸರಳ,
ಸುಂದರ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರುವ
ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು
ಬೆಂಗಳೂರು
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ
ಶಾಖಾಕೇಂದ್ರವಾದ
ಶಿವನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ
ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿ
ದ್ದಾರೆ.

ಮಂತ್ರ. ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಾಮವೇ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ. ಕಾಳಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಾಳೀ ನಾಮ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಂದು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದೇವದೇವೀ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನಾಮವೇ ತಾರಕ ಮಂತ್ರ ಎಂದು ನಂಬಿದವರು, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಶಿಷ್ಯರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಮಾತು, ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಭಗವಂತನ ಅವತಾರ: ‘ಯಾವಾಗ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಧರ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದು, ಧರ್ಮ ಅವನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೋ, ಅಗ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸಜ್ಜನರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹಾಗೂ

ದುಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನನ್ನ ದೈವಮಾಯೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಾನು ಮಾನುಷರೂಪದಿಂದ ಧರೆಯ ಮೇಲೆ ಅವತರಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂಬುದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ. ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಾವೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, “ಯಾರು, ಹಿಂದೆ ರಾಮನಾಗಿ ಬಂದನೋ, ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಬಂದನೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಭಗವಂತನು ಧರೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವತಾರ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾನೋ, ಅವನೇ ಇಂದು ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ (ತಮ್ಮನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ) ಬಂದಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಾವಾರೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು; ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು, ಭಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರಿದರು. ಮಹಾಪುರುಷ್ ಮಹಾರಾಜ್, ಅಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದಜಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಅಂತರಂಗ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರವನ್ನು ಏರಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತವರು;